

U heeft het misschien al wel gemerkt: ook in de kerk staat de thermostaat een paar graden lager. Niet heel erg aangenaam, maar wel noodzakelijk. Een kerkgebouw, groot of klein, verwarmen lijkt simpelweg onbetaalbaar geworden.

De Duitse klimaatbisschop Rolf Lohmann zei in juni al dat het in veel (Duitse) kerken wel eens koud zou kunnen blijven deze winter. Te lang is er vertrouwd op fossiele brandstof en daarvoor krijgen we als maatschappij nu de rekening gepresenteerd. En wij ontkomen er ook niet aan, zo blijkt nu.

De afgelopen maanden is duidelijk geworden dat de tarieven die aan de parochie in rekening gebracht gaan worden voor gas en elektriciteit niet mals zijn. En net als voor particulieren hebben we het maar te slikken, want de tarieven staan vast.

Alle aanbieders zijn even duur, dus overstappen heeft ook geen zin. Wanneer we naar de begroting voor 2023 kijken, zien we dat er een groot tekort is, mede door deze onverwachte kosten.

En dus moeten we als parochie nadenken over hoe we de kosten kunnen verlagen, waarbij de vraag komt of de verwarming aan moet gaan of niet. Wil je een kerk verwarmen, dan moeten de installaties een paar uur volle kracht aan staan en dat terwijl we minder dan een uur in de kerk zitten. Zeker als het echt koud is buiten, zijn je kosten hiervoor enorm. Vandaar dat

Soms is het echt winter. Ook in onze parochie... F | ©Archief Damiaan

er is besloten om ook in onze parochie de kerken voor de reguliere diensten niet te verwarmen.

Hoewel het raar aanvoelt dit te moeten doen, kunnen we gelukkig wel wat tips geven om warm te blijven, zodat u naar de kerk blijft komen. Natuurlijk is extra warm aankleden en lekker dicht bij elkaar gaan zitten (nu mag het weer) het basisadvies. Neem daarnaast gerust een fleecedeken mee, vul thuis een warm water kruik voor de voeten en op schoot en uw muts en handschoenen mogen in de kerk gedragen worden. We moeten er samen het beste van maken en doen ons best u vooral de warmte in het hart mee te geven.

Het bestuur

Ben jij één van de **ontbrekende stukjes** van de puzzel?

Wij zijn namelijk op zoek naar mensen die zich als vrijwilliger willen inzetten voor onze Damiaanparochie!

Kindercatechese We zoeken mensen die 8 keer per jaar een groepje kinderen tussen 8-11 jaar willen begeleiden tijdens bijeenkomsten tussen de Communie en het Vormsel.

Gezinsvieringen We zoeken mensen die een aansprekende viering willen voorbereiden voor gezinnen rondom een bepaald thema.

Koffieschenkers **Luciakerk** We zoeken mensen die alles willen klaarzetten voor het zondagse

koffiemoment na de viering van 10.00 uur in de st.
Luciakerk. Zij schenken koffie/thee/ranja en ruimen
alles nadien weer op.

Kerkpoetsers We zoeken mensen die onze Trudokerk willen schoonhouden.

Redactieleden We zijn op zoek naar aanvulling van de redactie van ons parochieblad. Mensen die artikelen willen schrijven; interviews met vrijwilligers of verslagen van bijeenkomsten willen schrijven.

Voor meer informatie:
Marjelein Verhoeven
mverhoeven@damiaanhelmond.nl

De jaarlijkse carnavalsmis in de St. Luciakerk.

F| ©Wilfred Houtappels

Carnaval 2023

Eens vroeg iemand aan een wijs mens: 'Vertel ons iets over carnaval'. En de wijze antwoordde: 'als humor en ernst met elkaar trouwen, wordt het leven een feest.'

Carnaval is een feest om een paar dagen lang met humor naar jezelf én anderen te kijken en tot inzichten te komen. Wat zou ik

aan mezelf kunnen veranderen om een beter mens te worden. In de veertigdagentijd tot Pasen krijg je vervolgens de kans dat ook te realiseren."

Carnaval is belangrijk voor de kerk én de samenleving. Juist vanwege die combinatie: humor en ernst. Plezier en overpeinzing. Het is jammer dat de hofnar uit ons leven is verdwenen. Vroeger had je die op elke burcht en kasteel. Zelfs in het Vaticaan zat een hofnar. Iemand die ongestraft, maar op een positieve manier, mensen op de hak nam en zei waar het

op stond. Met carnaval is hij hier en daar te zien, maar waarom niet ook de rest van het jaar?" Humor, zingeving en geloof zijn essentieel in ons aller leven. Zelfs als er niets te lachen valt, zorgt humor voor een glimlach. Ook in de bijbel is genoeg humor te vinden, op allerlei plekken. Veel mensen denken dat de bijbel altijd en alleen maar heel serieus is, het tegendeel is waar. Jezus Christus had een groot gevoel voor humor, zoals hij de betrekkelijkheid van veel dingen aantoonde en zich nooit de les liet lezen door aardse geestelijk leiders met hun eigen regels en wetten.

Geloof, hoop, liefde en berouw, daar draait het om. Deze wereld is vol goed en kwaad. Als we eens een misstap maken, is er altijd Gods barmhartigheid.

Humor en het geluid van een relativerende hofnar. Elke dag een goede grap, elke dag een goede daad. Maar dan wel de juiste humor. Platte pret, afbrekende humor of grappen ten koste van anderen daarbij uitgezonderd, want dat heeft niets met humor te maken. Humor in dienst van liefde, God, mensen en de wereld. Aan ons aller welzijn en geluk. Want elk mens is bijzonder en mag er zijn voor God en elkaar.

Natuursteenbedrijf
Stassar B.V.
Lage dijk 2
5705 BZ HELMOND

Tel. 0492 - 52 37 82
Fax. 0492 - 52 20 57
Info@stassarbv.nl
www.stassarbv.nl

Gespecialiseerd in klassieke en eigentijdse grafmonumenten. Grote keus in modellen en materialen. We helpen u graag met uw eigen ontwerp of idee.

Mooi en

Maatwerk naar *Eigen Wens* onderhoudsvriendelijk

persoonlijke wens

Kluijtmans
natuursteen

natuursteen • grafmonumenten

T 040 - 281 35 69 • www.kluijtmansnatuursteen.nl

meer dan

100 jaar

vakmanschap & traditie

Parochie van de toekomst

Father James Mallon. F | ©Clavis Bisdom Roermond

Eind maart was de Canadese priester James Mallon de hoofdgast op een conferentie in Breda waar nagedacht werd over het vitaal maken van de parochies. Daarover publiceerde Mallon acht jaar eerder (2014) een boek dat al titel meekreeg: 'Divine Renovation', in het Nederlands vertaald met 'Als God renoveert', een soort zelfhulpboek voor noodlijdende parochies.

'Stop met ploeteren en begin opnieuw' lijkt zijn motto te zijn. Hij vergelijkt het (re-) vitaliseringsproces van onze parochies met de renovatie van een huis. Er moet om te beginnen een hoop overbodige rommel uit. Ook moet je weten wie je als geloofsgemeenschap wil zijn. Volgens Mallon hebben veel parochies hun katholieke identiteit verloren en is er drastische actie vereist: "Er moest echt iets gebeuren".

Parochies moeten missionair worden, parochianen moeten er op uit trekken, 'leerlingen van Jezus worden' om zo anderen voor het evangelie te winnen. Maar daarvoor moeten ze volgens Mallon wel terugkeren naar waar het katholieke geloof voor staat. We hebben een prachtige officiële geloofsleer die je kunt vinden in kerkelijke documenten en de catechismus van de katholieke Kerk".

Missionair zijn, dat staat ook onze parochies te doen. Dat alles vanuit een gastvrije geloofsgemeenschap, waar goed wordt gepreikt, goed gezongen en mensen naar elkaar omzien. Het parochiemodel zoals we dat momenteel nog op meeste plaatsen kennen is eigenlijk zo goed als dood, zegt Mallon. "Stop met

het redden ervan. Het heeft geen zin. Ons probleem is dat we iets in stand proberen te houden dat geen toekomst meer heeft.

Dat is slecht nieuws, maartegelijkertijd ook goed nieuws, want wij geloven in de verrijzenis. We moeten de Heer de kans geven ons hart te veranderen, om dat parochiemodel te verlaten en te laten sterven. We zijn verlamd geraakt doordat we die gebouwen open wilden houden en hebben niet geïnvesteerd in de kerk van levende stenen. In mensen dus".

Naast de voorrang die hij aan de weekendvieringen geeft, legt Mallon ook de nadruk op een hernieuwde waardering van de sacramenten, die de katholieke Kerk 'tekenen van Gods nabijheid' noemt. Bijvoorbeeld de eucharistie, het doopsel en het huwelijk. Volgens Mallon is het doopsel bijvoorbeeld voor velen in de eerste plaats een viering geworden van het 'biologisch gezin', een moment van dank voor de komst van een kind en de omarming, tot op zekere hoogte, van het geloof als een soort mysterieus 'goed'. Met een werkelijk doorleefd geloof heeft het dan echter weinig meer te maken. Heeft de catechismus van de katholieke Kerk niet gezegd dat

de liturgie en de sacramenten "moeten worden voorafgegaan door evangelisatie, geloof en bekering"? Dit is iets anders dan (her-)opvoeding. Het gaat niet om informatie, maar om transformatie.

Alles begint bij de werkelijke ontmoeting met Jezus, met God. Allemaal, niet alleen ongelovigen (min- of meer gelovigen) of randkerkelijken, maar ook kerkgangers dienen bereid te zijn hun bestaan een andere wending te geven. Niet voor niets zei Jezus: "als je mijn leerling wil zijn, moet je bereid zijn je oude leven achter je te laten".

Het beste kunnen we de mensen die nog wel in de kerk zitten als uitgangspunt nemen. Samen met hen moeten we proberen anderen zover te krijgen weer naar de zondagse viering te komen. Evangelisatie, vernieuwing van het kerkelijk leven, het ontwikkelen van leiderschap in de Kerk, leerling worden: ze komen allemaal tot stand vanuit relaties met anderen. "Dan heb je het niet over een aankondiging in het parochieblad, maar over de ene persoon die de andere aanspreekt. Dan gaat het om de oudste uitnodiging in de geschiedenis van het christendom, de uitnodiging die je terugvindt in het eerste hoofdstuk van het Johannesevangelie: "Kom maar mee, dan zul je het zien"

(Bron: Trouw).

Kijk eens in je eigen spiegel

In de Veertigdagentijd gaan we op weg met de grote verhalen uit de heilsgeschiedenis van God met Zijn volk, maar ook met ieder van ons. Telkens gaat het om keuzes door de woestijn naar Pasen toe. We staan zoals de eerste mens voor de keuze tussen in God geloven of onszelf God wanen. Om zoals Abraham en Mozes en met David, te kiezen tussen opstaan voor Gods wil en nieuwe wegen durven gaan of vasthouden aan onze eigen zekerheden.

Zoals de Samaritaanse vrouw mogen we Jezus ontdekken als bron van leven, en ontdekken hoe we ook zelf kansen krijgen om nieuw leven te vinden en te geven aan anderen. Wie Jezus ontmoet in het vieren van de eucharistie, in het lezen van de Schrift, in het gebed, ontdekt de Bron van leven die nooit opdroogt. Hoe kom je bij die Bron van leven voor jezelf en dieper en voor zoveel andere mensen met wie je verbonden bent? Die Bron kan overwoekerd geraakt zijn door altijd maar bezig te zijn. Ze kan onder het zand bedolven zijn door jouw negatieve blik op jezelf of op anderen. Ze is misschien verzilt door jouw hardheid of door je onverschilligheid tegenover het leed en het gebrek aan kansen van zoveel mensen, in eigen samenleving en wereldwijd. Misschien durf je niet drinken van die Bron omdat ze je oproept en uitnodigt om anders te leven. Maar weet, God de uiteindelijke bron van leven, wil je ontmoeten en je dorst naar geluk lessen.

Misschien is je blik verduisterd zoals bij de blindgeborene en zie je niet hoe God je voortdurend uitnodigt om te kijken met je hart en te zien hoe je aan zoveel andere mensen Gods liefde kan doorgeven. Misschien kijk je wat teveel naar het uiterlijke van mensen of laat je je vaak leiden door vooroordelen. Je kan verblind zijn door ruzie, afgunst of door jouw negatieve ervaringen in het verleden. Je zicht kan onscherp gemaakt zijn door fouten die je maakte of omdat je enkel ziet wat anderen vertellen of door de invloed van de media. Maar weet dat Jezus jou wil genezen en je opnieuw Zijn licht geven in je leven. Jezus wil je ogen openen om beter te zien, met de ogen van het hart waarmee God naar jou kijkt en naar alle mensen. Hij wil elk van ons genezen van onze eigen blindheid en kwetsuren.

God wil Zijn mensen opnieuw doen leven en bevrijden uit alles wat hen belet om voluit te leven, zoals Jezus eens Lazarus terug tot leven riep. Misschien lijdt je onder onbegrip of tegenslag en kan je zo moeilijk weer het mooie en het goede zien rondom jou. Misschien belet dit jou attent en hartelijk te zijn in je ontmoetingen met anderen. Zoveel mensen in je omgeving of wereld wijdt kijken uit naar omstanders die met geduld luisteren naar hun pijn, angst of verdriet, naar een uitgestoken hand of een bemoedigend woord om weer te kunnen opstaan? Ze rekenen misschien op jou? Waar heb jij wellicht kansen laten voorbij gaan om mensen los te maken van wat hen bekneld en gevangen houdt om ze te helpen opnieuw op te staan?

We worden uitgenodigd om de steen die voor ons hart ligt en die ons belet om echt te leven, te laten weggrollen en in Gods naam ook anderen te laten opstaan uit alles wat hen tegenhoudt om écht voluit te leven.

HELMOND 0492 - 661 884
INFO@HEUVEL.NL

ADRIAAN
VAN DEN
HEUVEL

EINDHOVEN 040-7820849
EINDHOVEN@HEUVEL.NL

**MAKELAARS
ADVISEURS**

**UW WONING
VERKOPEN?**

Als groot kantoor met een breed netwerk hebben wij de **BESTE** kopers voor u in het vizier! Overweegt u uw woning te verkopen? Neem eens contact met ons op voor een vrijblijvende waardebeoordeling én profiteer van onze aanbieding!

*onze makelaar licht dit graag bij u thuis toe.

**UW WONING EXTRA
ONDER DE AANDACHT
ZOWEL IN HELMOND
ALS IN EINDHOVEN**

Maak kennis met onze woningmakelaars

HEUVEL.NL • WÉRKT VOOR U

De Ster
SCHOONMAAKBEDRIJF
"Sinds 1965"

Helmond T. 0492-552666

- ☆ *Dagelijks onderhoud*
- ☆ *Eénmalig schoonmaakwerk*
- ☆ *Kantine werkzaamheden*
- ☆ *Glas- en gevelonderhoud*
- ☆ *Industriële reiniging*
- ☆ *Nieuwbouw opleveringen*

AANLEG • ONDERHOUD • BESTRATING

THIJSSSEN
HOVENIERS

Gasthuisstraat 25 5708 HH Stiphout (T) 0492 382499
(M) 06 22571611 (E) info@thijssenhoveniers.nl

WWW.THIJSSENHOVENIERS.NL

Bremink.
Administratiekantoor

Wethouder den Oudenstraat 4, Helmond
info@bremink.nl • www.bremink.nl
0492 317420

- **Administratieve dienstverlening**
- **Fiscale dienstverlening**
- **Starterbegeleiding**

Biddende moeders

Wat is dat? En wat houdt het in?

Het is in Engeland ontstaan, door Veronica Williams.

Na een kennismaking door een bijeenkomst in November 2004 zijn wij in Mierlo-Hout gestart.

Wij bidden uit een door Veronica ontworpen klein boekje waar we ons strikt aan houden. Dit is door de Paus goedgekeurd.

De gebeden zijn voor onze kinderen, kleinkinderen en onze maatschappij.

We gaan vertrouwelijk met elkaar om. Alles wat ter sprake komt, blijft strikt bij ons. Dat

brenge we niet naar buiten; ook niet aan onze partners.

Er wordt geen advies gegeven. We bidden niet óver elkaar, maar mét elkaar.

Iedereen met een moederhart is welkom.

Gebed

Heer Jezus, we komen bij U als moeders die Uw zegen willen vragen, Over hun eigen kinderen en over alle kinderen van de wereld.

We danken U voor onze kinderen, ze zijn een kostbaar geschenk aan ons.

Help ons Heer, dat we dat nooit vergeten, vooral als ze in moeilijkheden verkeren.

Heer, ze leven in een beangstigende wereld, een wereld die U vaak niet erkent,

een wereld waarin ze vaak uitgelachen worden als ze toegeven dat ze in U geloven.

Help hen om sterk te zijn, Heer.

Laat ons steeds ervan bewust zijn, dat U altijd met ons bent en alle vreugde en pijn met ons deelt. Geef ons de genade die we nodig hebben, om Uw plannen voor ons leven te verwezenlijken.

Voor meer informatie:

Ria van Ooijen-Janssen

Tel.: 0492543507

Email: riaooijen@gmail.com

Ondertussen in de parochie...

- Hebben we een Alphacursus gedaan. Tien enthousiaste mensen zijn samen met pastor Schallenberg en Marjelein Verhoeven twaalf weken lang zijn we elke week bij elkaar geweest. We hebben samen gegeten en gesproken over onderwerpen als Wie is Jezus (voor mij)? Wat is bidden? Wie is de Heilige Geest? Hoe kan ik mijn geloof vandaag nog handen en voeten geven? Daar is een mooie en hechte groep uit ontstaan die ook in 2023 regelmatig weer bij elkaar zal komen;

- Zijn we ook weer gestart met Eerste Communievoorbereiding. Aan de hand van een nieuw project: "Wat een geluk", zijn we met 26 kinderen op weg gegaan naar hun Eerste Communie. 16 kinderen

zullen hun Eerste Communie doen in de St. Luciakerk en 10 kinderen in de St. Trudokerk.

- Daarnaast hebben we ook de voorbereiding op het Vormsel weer opgestart. Negentien tieners bereiden zich voor op het ontvangen van hun Vormsel. Samen kijken we naar de betekenis van gevormd worden, maar kijken we onder andere ook samen naar wie ze zijn en welke talenten ze hebben;

- In het eerste weekend van de advent hebben 20 kinderen samen met hun ouders een Adventskrans gemaakt voor thuis om zo ook in huiselijke kring toe te leven naar Kerstmis.

Nieuwe kerststal St. Luciakerk druk bezocht

Na vele jaren van een kleinere kerststal op het altaar is er weer gekozen voor een nieuwe, grotere kerststal in de St. Lucia kerk in Mierlo-Hout. Een nieuwe kerststalbouwgroep werd gevormd met veel enthousiasme werden eind september de eerste tekeningen gemaakt voor een nieuwe opzet. Vanaf dat moment werden materialen gezocht en sponsors gezocht om de nieuwe kerststal mogelijk te maken in de linker zijbeuk van de kerk bij de Mariakapel.

Op 3 december werd dan daadwerkelijk gestart met de bouw van de kerststal. Eerst moest de zijbeuk leeggemaakt worden en werden de oude, maar zeer goed uitzijnde panelen met schilderijen van de zolder gehaald. Die panelen werden vanaf 1994 ook gebruikt bij de oude, grote kerststal die toen onder leiding van Ben van de Westerlo werden gebouwd. En nu, bijna 30 jaar later zagen ze er nog erg goed uit. De panelen zouden gebruikt gaan worden als achterwand en buitenschil.

Daarna werd op elke dinsdagavond en zaterdag gebouwd aan de kerststal. Op de laatste zaterdag, 17

december werden de puntjes op de i gezet. Verse kerstbomen werden opgehaald en geplaatst en de beelden, die overigens voorgaande jaren ook deel uit maakten van de kerststal, vonden hun definitieve plek.

Vanaf de eerste mis op 17 december werd de kerststal in gebruik genomen en is hij vaak bezocht door bezoekers van de kerk. En zoals Pastoor Scheepers ook aangaf, mensen moeten er moeite voor doen om hem te bezoeken. Want na een slingerpad tussen de bomen, langs een waterpartij en kampvuur met de drie koningen komt men uiteindelijk terecht bij de kerststal. Vele complimenten mochten de kerststalbouwgroep in ontvangst nemen en met veel enthousiasme wordt alweer nagedacht over nog een grotere, mooiere kerststal voor de komende jaren. Vanaf deze plaats wil kerststalbouwgroep dan hun enorme dank en waardering uitspreken voor de sponsors Toine van de Putten en Tuincentrum Coppelmans. Geheel belangeloos hebben zij materialen en bomen beschikbaar gesteld waardoor men een mooie kerststal heeft kunnen bouwen.

Tekst en foto's Marc Kerkhof

Een "oude" bekende

Pastoor Scheepers vroeg me een stukje te schrijven. Tot mijn verbazing moest dat over mezelf gaan. Wie is die priester die wel eens concelebreert in Mierlo-Hout, en soms de Mis doet in de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid? Ik zal mezelf voorstellen. Ik werd geboren in 1955 in Goirle. Al gauw verhuisden we naar Amsterdam, vanwege het werk van mijn vader. Daar groeide ik op en daar ging ik naar school. De broeder die voor de eerste klas stond kwam uit Aarle-Rixtel en ik bewonder hem er nog altijd om dat hij ruim veertig kleine Amsterdammertjes van 6 jaar goed lezen en schrijven leerde.

Na de schoolperiode ging ik geneeskunde studeren in Amsterdam. Toch werd ik geen arts, want ik kwam op de gedachte dat het beter was om priester te worden. Als u mijn roepingsverhaal wilt weten, dan moet u me daar maar eens persoonlijk naar vragen. Voor nu is dat te lang! Ik bekwaamde me in de medische ethiek. Daarna studeerde ik theologie in Leuven en ik woonde daar op het Amerikaans College van de Onbevleete Ontvangenis, een seminarie. Dat was een gouden tijd en daar voltooide ik mijn priesteropleiding. Ik bekwaamde me er in de oecumene en dat vind ik nog altijd heel belangrijk.

In 1986 werd ik priester gewijd en ik werd pastor in Uden. Oudere mensen weten nog dat ik daarna op 1 januari 1988 pastoor werd van Mierlo-Hout. Daar

ontmoette ik de huidige pastoor Pieter Scheepers. Hij was toen acoliet en heel enthousiast in het jongerenpastoraat. Daar denk ik met heel positieve gevoelens aan terug.

Al na een paar jaar besloot ik te stoppen met parochiepastoraat. Te veel mensen dachten toen dat de oorzaak van mijn vertrek in Mierlo-Hout lag. Dat was helemaal niet zo. Het ging om allerlei dingen die niets met de parochie te maken hadden.

Daarna volgt een tocht langs ziekenhuizen, ook buiten ons bisdom, waar ik als pastor en geestelijk verzorger heb gewerkt. Mijn kennis van medische ethiek en van oecumene waren in die tijd heel behulpzaam.

Aan mijn omzwervingen kwam in 2008 een einde toen ik een infectieziekte

kreeg waardoor ik verlamd raakte. Ik kreeg de gelegenheid weer zo gezond mogelijk te worden. Dat is boven verwachting goed gelukt. Toen ik begon op te knappen ging ik eerst de Spaanse missen doen en vervolgens meewerken in parochies in Eindhoven. Ik ging les geven en zo kwam ik langzamerhand weer aan een zinvolle besteding van mijn priesterleven. Inmiddels ben ik anderhalf jaar met pensioen. Ik vond een goede woonplek in Helmond-Noord. En inmiddels draai ik mee met de Alphacursus in de Damiaan-parochie. En soms concelebreer ik mee in een kerk waar ik dierbare herinneringen aan heb. En als het nodig is, kan ik, wat sacramenten betreft, de pastoor vervangen. De volgende keer vertel ik liever iets over Jezus.

Pastor Norbert Schallenberg

Norbert Schallenberg. F| Petrusparochie Eindhoven.

Vasten: hoe zit het ook al weer?

Carnaval

Drie dagen van uitbundig feest vieren voorafgaande aan Aswoensdag en het begin van de Vastentijd. De oorsprong van carnaval is niet helemaal helder, maar het feest is wel duidelijk gerelateerd aan het katholieke vasten. Dat blijkt uit het feit dat het in Nederland alleen gevierd wordt in van oudsher katholieke streken en plaatsen (Noord-Brabant en Limburg, maar ook bij voorbeeld Oldenzaal). Tijdens carnaval is iedereen gelijk aan elkaar, vandaar dat er vaak vermommingen gedragen worden.

MODERN VASTEN

40 DAGEN ZONDER FACEBOOK & TWITTER

visje

Vasten

Een tijdlang je onthouden van het gebruik van bepaalde dingen. Het kan gaan om eten en drinken, maar tegenwoordig ook om andere dingen, bijvoorbeeld je auto minder of niet gebruiken, de computer of iPhone uit laten staan. Een goede manier van vasten probeert vier dingen te bereiken: - een betere omgang met jezelf; - een betere omgang met medemensen; - een betere omgang met het milieu en de gehele wereld; - een betere omgang met God. Voor gelovige mensen zijn juist de eerste drie wegen in hun combinatie een goede manier om het vierde doel na te streven: een betere omgang met het geheim dat we God noemen. Vasten is voor gelovigen daarom ook steeds een voorbereiding op het hoogfeest van Pasen en een periode van inkeer en bezinning.

VASTENACTIE

steunt ons project

Vasten en Vastenactie

Wist u dat Vastenactie al sinds 1961 campagne voert voor projecten in ontwikkelingslanden? De vastentijd is een periode van bezinning

en solidariteit met anderen. Je staat wat vaker stil bij mensen die het minder goed hebben dan jij. Vasten betekent 'even minderen voor een ander'. Het idee is te geven wat je bespaart (of kunt missen) om het leven van anderen ver weg te verbeteren. Vastenactie werft fondsen om wereldwijd kleinschalige ontwikkelingsprojecten te steunen. Vroeger voerden we alleen campagne tijdens de vastentijd, tegenwoordig gaat dat het hele jaar door. Gelukkig zijn er nog altijd veel mensen bereid in actie te komen voor een ander.

Vastenperiode

De katholieke vastenperiode begint op Aswoensdag en eindigt op de zaterdag vóór Pasen om 12.00 uur 's middags. Dat zijn 46 dagen. De zondagen tellen niet mee als vastendagen, dus uiteindelijk blijven er 40 dagen over. Het getal 40 verwijst onder meer naar het aantal dagen dat Jezus volgens drie evangelisten in de woestijn verbleef en het aantal jaren dat de Israëlieten vanuit Egypte onderweg waren naar het Beloofde Land.

In de vastentijd draagt de priester tijdens de Eucharistie een paars kazuifel. Paars is in de R.-K. Kerk de symbolische kleur voor boete, berouw, inkeer en rouw. Uitzonderingen op de paarse kleur zijn de vierde zondag (Halfvasten) en Witte donderdag.

Aswoensdag

De eerste dag van de vastentijd. Mensen kunnen in de kerk op hun voorhoofd een askruisje krijgen, wat herinnert aan een middeleeuws boeteritueel, toen zondaars die zich bekeerden werden bestrooid met as. Op een enkele plek wordt door de priester bij mannen nog as op het hoofd gestrooid. De as wordt tijdens de viering op Aswoensdag gemaakt door overgebleven palmtakjes van Palmпасen van het jaar ervoor te verbranden. Het askruisje moet mensen eraan herinneren dat hun leven vergankelijk is, niet meer dan stof en as, en dat een mens dus zijn plaats moet kennen. Vergelijk Gen. 18,27 waar Abraham zegt: Mag ik zo vrij zijn tot mijn Heer te spreken, ofschoon ik maar stof en as ben?

Halfvasten

De vierde zondag in de vastentijd. In sommige plaatsen wordt dan nog eens dunnetjes het carnavalsfeest overgedaan, want de vastenperiode is op de helft. Tijdens de Eucharistie draagt de priester een roze kazuifel: door het paars van berouw en inkeer schijnt al het licht van Pasen.

Pasen: hoe zit het ook al weer?

Palmpasen

De zondag voorafgaande aan Pasen. Op deze zondag wordt de intocht herdacht van Jezus in Jeruzalem. Hij zat daarbij niet op een paard (het symbool van de overheersende Romeinen), maar op een ezel, een symbool van nederigheid. Omdat Jezus door de menigte werd toegejuicht met palmtakken, heet die dag Palmzondag. Op die dag worden ook palmtakjes ingewijd (in weerwil van de naam zijn het meestal buxustakjes), die door mensen mee naar huis worden genomen om het huis beschermen tegen bijvoorbeeld blikseminslag en brand. Het palmtakje wordt achter een kruisbeeld gestoken.

Goede Week

De week voorafgaande aan Pasen waarin herdacht wordt dat Jezus zijn lijden en kruisdood moest ondergaan. De Goede Week is het hoogtepunt van de vastentijd en heel in het bijzonder een week van inkeer en bezinning.

Witte donderdag

De donderdag voorafgaande aan Pasen, waarbij herdacht wordt dat Jezus het laatste Avondmaal vierde met zijn apostelen (leerlingen) en daarbij de Eucharistie instelde. De naam Witte donderdag verwijst naar de kleur van de liturgie (de priester draagt een wit kazuifel) en naar de witte doeken waarmee op deze dag de kruisbeelden in de kerk zijn afgedekt.

Goede vrijdag

De vrijdag voorafgaande aan Pasen, waarin herdacht wordt dat Jezus zijn lijden op zich nam en aan het kruis stierf. In de R.-K. Kerk wordt op deze dag geen Eucharistie gevierd, maar wel de zogenoemde Kruisweg, een herdenkingsdienst langs de veertien staties van het lijden en de dood van Jezus.

Stille zaterdag

De zaterdag voorafgaande aan Pasen en de laatste vastendag (tot 12.00 uur 's middags). De dag heet Stille zaterdag omdat dan de kerkklokken niet geluid worden. Volgens de volksoverlevering waren de kerkklokken dan op weg naar Rome om de paaseieren te halen.

Pasen

De dag dat christenen de verrijzenis van Jezus Christus vieren. Dat Jezus op de derde dag na zijn lijden en sterven aan het kruis uit de dood is opgestaan, is het belangrijkste feit

in het christelijke geloven en dus de hoogste feestdag in de katholieke kerk. Pasen wordt gevierd op de eerste zondag ná de eerste volle maand in de lente. De eerst mogelijk dag van Pasen is 22 maart, de laatst mogelijke 25 april. De datum fluctueert dus en ligt niet zoals bijvoorbeeld Kerstmis vast. Omdat de datum van Pasen steeds verandert, veranderen ook de data van aan Pasen gerelateerde dagen zoals Aswoensdag (46 dagen vóór Pasen), Hemelvaart (op de 40ste dag ná Pasen) en Pinksteren (op de 50ste dag na Pasen).

Paasei

Het paasei dankt zijn populariteit mede aan het Vasten. Paus Gregorius de Grote verbood omstreeks 600 niet alleen om tijdens de vastentijd vlees, maar ook om eieren te eten. Eieren, die in gekookte vorm langer te bewaren zijn, werden zo een begeerlijke lekkernij die op paaszondag weer genuttigd mocht worden. Daarnaast was het ei al een vruchtbaarheidssymbool vanuit de heidense en Joodse traditie en werd het mede daardoor het symbool van de Verrijzenis van Jezus.

Paashaas

Naast het paasei is ook de paashaas een symbool van vruchtbaarheid. Dit stoelt op de Saksische vruchtbaarheidsgodin Easter of Eostre (denk aan de namen voor Pasen in Engeland Easter en in Duitsland Ostern). In christelijke tijden werd de haas ook een symbool van onschuld (gezegde: 'mijn naam is haas'), waarmee een verband werd gelegd met de gekruisigde, maar onschuldige Jezus en met zijn Verrijzenis. Sinds de 16de eeuw heeft het gebruik van de Oschter Haws, de paashaas, die een mand met eieren cadeau deed als je braaf was geweest, zich over Duitsland en West-Europa verbreid.

Beloken Pasen

De eerste zondag ná Pasen. 'Beloken' betekent zoets als 'gesloten', denk bij voorbeeld aan 'luik'. De term refereert aan het feit dat de volgelingen van Jezus, de apostelen, zich na diens dood en verrijzenis afgezonderd hadden, bang voor de dingen die konden gebeuren. Pas met Pinksteren doorbraken zij die angst en begon, nadat de H. Geest over hen was gekomen, hun prediking van de Goede Boodschap, het evangelie.

Mgr. De Korte. F | ©RD, Anton Dommerholt

Op weg naar Pasen

Met Aswoensdag is de Veertigdagentijd weer begonnen. Wij worden uitgenodigd om ons te bezinnen op de betekenis van het leven van Christus. Met name ook op zijn lijden, sterven en opstanding op de Paasmorgen.

In mijn jeugd had ik een vastentrommeltje. Het snoepgoed dat ik in de vastentijd kreeg, werd daarin bewaard. Op zondag maar met name na Pasen mocht je uit dat trommeltje snoepen. In mijn parochiekerk waren de beelden met paarse doeken bedekt en de luiken van het hoofdaltaar waren gesloten. Zo werd thuis en in het kerkgebouw de versobering die past bij de voorbereiding op Goede Vrijdag en Pasen duidelijk merkbaar. Vanaf de zestiger jaren van de vorige eeuw verschoof de aandacht van persoonlijke “versterving” naar de inzet voor meer sociale rechtvaardigheid. De zuigkracht van de huidige cultuur is groot. Als wij door een stad lopen worden wij voortdurend verlokkt om lekkere dingen te kopen en anderszins te consumeren. Het is heel

goed om het individuele vasten en de inzet voor gerechtigheid met elkaar te verbinden. Minder kopen en het uitgespaarde geld ter beschikking stellen van de Vastenactie is nog steeds een prima combinatie.

In de liturgie van de Veertigdagentijd worden wij bepaald bij de laatste fase van het leven van Jezus. Je trekt met Hem mee op weg naar Jeruzalem, richting het kruis. Voor veel Nederlanders is het zonder aanloop in één keer Kerstmis of Pasen. De Kerk leert ons te wachten en te waken. Daarvoor is er de Advent en de Veertigdagentijd.

De komende weken op weg naar het Paasfeest wordt ons een spiegel voorgehouden. Als christenen zijn en blijven wij altijd leerlingen van de Heer. Iedere dag kunnen wij ook steeds meer leerling worden. We mogen wij groeien in geduld, mildheid en onderlinge barmhartigheid. Als wij door God zijn aanvaard wie zijn wij dan dat wij elkaar niet zouden aanvaarden?

Ik wens u een vruchtbare Veertigdagentijd!

Mgr. Dr. Gerard de Korte

De parochie, wat is dat eigenlijk?

Uit de kindermond komen soms de grootste waarheden of de moeilijkste vragen...

Onze 9-jarige kleinzoon weet dat opa werkt “in de kerk” en “voor de parochie”, maar wou daar nu toch eens meer over weten. “Oma, wat is dat eigenlijk, een parochie?” Wat verrast door de vraag, bleef mijn antwoord beperkt tot het grondgebied, een groep straten rondom een kerk. Nadien zag ik wel twintig betere antwoorden, die ik aan onze kleinzoon had kunnen geven.

Ik kwam voorbij het kerkportaal en zag de foto's van eerste communie en vormsel. Ja, dit is parochie. Kinderen horen erbij en mogen, onder begeleiding van catechisten, een bijzondere stap zetten op hun levensweg.

En ik hoorde geluid en getimmer van mensen, die druk bezig waren een feesttent op te zetten. Overal waar mensen zich inzetten in groepen en organisaties om medemensen samen te brengen voor vorming of hartelijk samenzijn, daar “gebeurt” parochie.

In het voorbijgaan groette ik iemand die voor zijn zieke zus zorgt. Ik dacht aan de zovele mensen die, vanuit christelijke inspiratie en met een warm hart, goed zijn voor een familielid of buur. Zijn dit niet de verborgen bouwstenen van een parochie?

Gisteren was er een begrafenis, morgen een doop en volgende week een huwelijk. Mensen in vreugde of

verdriet... Een kleine familiekring of een overvolle kerk. Jawel, een parochie is een gemeenschap van mensen die elkaar in blij en droevige dagen nabij willen zijn. Met een rotsvast of met een aarzelend geloof proberen ze samen alles aan de voeten van Jezus neer te leggen en erop te vertrouwen dat heel ons mensenbestaan geborgen is in Zijn hand.

Sommige mensen leven dag na dag voluit vanuit dat vertrouwen, in een liefdevolle verbondenheid met God. Het zijn biddende mensen, die we niet alleen vinden in de kloosters. In de stilte van de kerk, achter de muren van een woonkamer, bij een Mariakapel of op een bank in de tuin gonst het van gebeden. Misschien vormen die ongeziene bidders wel het kloppende hart van een parochie...

En die man op de fiets, zoals zovelen druk in de weer van straat tot straat. Er wordt bij medemensen aan huis gegaan om zoveel verschillende redenen. Hoe zou een parochie kunnen bestaan zonder deze dienstbare mensen?

Ongetwijfeld mogen we ook de zoekers en de denkers niet vergeten. Jonge mensen zijn soms eerlijk op zoek naar de zin en de dragende grond van het bestaan. Zij stellen vaak kritische vragen aan christenen. Volwassenen zoeken wegen om het geloof dat ze in hun kindertijd ontvingen, nu op een andere wijze opnieuw te ontdekken. Ouderen spannen zich in om nieuwe inzichten een plaats te geven in hun

geloofsbeleving. Denkers en zoekers zijn een kans tot verdieping en uitzuivering voor een parochie.

Maar nu is het tijd voor de wekelijkse eucharistieviering. Mensen in alle verscheidenheid, christenen die samenkomen om opnieuw te doen wat Jezus deed. Christen zijn is altijd christen worden. Het samenzijn rond het Woord en het Brood geeft richting en groeikracht aan ons geloof. Samen met de priester en de diakens, met de medewerking van lectoren, misdienaars en koorleden mogen we als parochiegemeenschap ons geloof “vieren”.

Een parochie is zoveel...De priester of diaken die dit alles moet samenhouden staat gelukkig niet alleen. Parochie is ook: samen verantwoordelijk zijn!

Lieve kleinzoon, hopelijk stel je de vraag nog eens opnieuw. Dan kan ik jou vertellen dat de parochie een veelkleurige groep mensen is die proberen Jezus te leren kennen en het goede te doen, zoals Hij. Ze beseffen dat ze dit het beste samen kunnen doen. Daarom werd in hun buurt een kerk gebouwd, waar ze kunnen samenkomen rond Jezus. Het zijn mensen die geloven in een God die hen liefheeft en hen nooit in de steek laat. Ze noemen die God “Vader” en daarom zorgen ze ook als broers en zussen voor elkaar. O ja, het gaat dus inderdaad wel over een aantal straten rondom een kerk, maar voorbij die grenzen reikt de gemeenschap wereldwijd.

Riet Geeraads

Op tijd bellen voor een ziekenzalving

Dag pastoor. Ons pa MOET vandaag (en het liefste NU) bediend worden.. Bij navraag blijkt dat vader al langer ziek is, maar nu wordt het heel kritiek en moet vader bediend worden. En wel meteen. Vaak ook nog met een gewenst tijdstip want wij werken overdag... Misschien dat dit vroeger kon met een pastoor en diverse kapelaans in één parochie, maar deze tijd is echt voorbij. Wij pastores met een drukke agenda in een grote parochie; hebben ook afspraken staan met mensen met een drukke agenda (denk maar aan doopouders; huwelijksgesprekken; persoonlijke gesprekken) vergaderingen en catechesebijeenkomsten en noem maar op).

In deze tijd is het onmogelijk om acuut al het werk te laten vallen om acuut te komen bedienen.

Daarbij is de ziekenzalving niet het religieus duiden van de laatste uren, maar een onderdeel in het proces van accepteren van het ouder-worden of het ziek-zijn en het loslaten van dit leven en je dierbaren en dit in handen leggen van onze Schepper. Daarom is het ook wenselijk dat de zieke de bediening ook

bewust meemaakt (uitzonderingen daargelaten bij een ongeluk of een plotseling treffen van een ziekte). Het is vooral een sacrament van de bemoediging; troost en sterkte.

Ook is de ziekenzalving/bediening geen toegangskaartje voor de hemel. Dit is eerder de kerkelijke uitvaart, maar die wordt tegenwoordig vaak overgeslagen. In de kerkelijke uitvaart bidden we dat de ziel van de overledene thuis mag zijn in het

Vaderhuis waar ruimte is voor velen. Tegenwoordig lezen we een paar dagen na een bediening in de krant dat de gezalfde overleden is en dat er op een andere manier afscheid wordt genomen.

Om teleurstelling en irritatie te voorkomen willen wij u dringend vragen om op tijd te bellen zodat er een afspraak gemaakt kan worden. De familie dient zelf contact op te nemen. Niet het verzorgend personeel!

Een ziekenzalving/bediening kan alleen door een priester worden gedaan. Binnen onze parochie is pastoor Scheepers de enige benoemde priester. Diakens en pastoraalwerkers en geestelijk verzorgers kunnen een ziekenzegen geven (zonder zalving).

De parochie waar in de toekomst ook de uitvaart gaat plaatsvinden zorgt voor de priester die de ziekenzalving komt geven!

“Bij het ontbreken ervan zijn er andere mogelijkheden om Gods nabijheid voor de mens in stervensgevaar in religieuze tekenen van vergeving en verzoening, troost en bemoediging zichtbaar te maken” aldus de Bisschoppen van Nederland in 1982 in hun brochure: “pastoraat in ziekenhuizen”.

Zorg er in ieder geval wel voor dat alle familie op het afgesproken tijdstip aanwezig is en laat de pastor niet wachten. Dit voorkomt ook spanning, irritaties en tijdsdruk! Vind u het moeilijk dit te bespreken met ouderen of zieken voor wie u zorgt: vraag dan één van de pastores of de bezoekgroep voor een

bezoekje, zo'n gesprek doet vaak wonderen.

Laten we samen goed voor onze mensen zorgen!

Wij doen ons uiterste best... maar laten we samen niets aan het toeval overlaten, want toeval is noodlot, en zorgen voor elkaar komt van God!

Pastorale team Damiaanparochie

Ga mee op bedevaart naar Lourdes!

Van maandag 11 september tot en met zaterdag 16 september 2023 wordt er wederom vanuit de parochies Heilige Damiaan de Veuster, Helmond, Sint Petrusparochie in Uden en de Zalige Pater Eustachius van Lieshout, Laarbeek samen een bedevaart gehouden naar Lourdes.

In de Grot van de verschijningen mogen we Maria ontmoeten en al onze vragen en zorgen, maar ook onze dankbaarheid voor de mooie momenten in het leven, bij haar neerleggen. We nemen deel aan de grote internationale plechtigheden en processies en we vieren de eucharistie samen met de andere Nederlandse pelgrims die op dat moment in Lourdes zijn. We reizen met de organisatie: Huis voor de Pelgrim, die de zorgt dat alles goed geregeld wordt, en daar ook verantwoordelijk voor is. Voor het vervoer naar Lourdes reizen we per vliegtuig, vanuit Maastricht Aachen Airport. We gaan daar samen met de bus naartoe.

In Lourdes verblijven we in het 4* hotel, Roissy.

De kosten van deze 6-daagse bedevaart bedragen € 1095,- - pp (toeslag 1 persoonskamer € 185,-); alles inbegrepen, (behalve voor de buskosten naar en van Maastricht € 25,- pp) Alles inbegrepen betekent: retourvlucht, vervoer luchthaven Lourdes naar hotel vv, 5 overnachtingen in hotel op basis van volpensioen met douche en toilet, volledig verzorgd programma onder leiding van eigen reisleader en pastores, toeristenbelasting, reisinformatie, en incl. reis- en annuleringsverzekering.

Wij hopen weer met een mooie groep naar Lourdes te gaan. Gaat u mee? Meld u aan via diaken Ton Schepens, tel. 06-15690059, of via het parochiecentrum van de parochie. Inschrijfformulieren en brochure liggen daar voor u klaar.

Mocht u vooraf inlichtingen wensen neem gerust contact op met diaken Ton Schepens.

Een wereld vol wonderen

De bus onderweg naar een wereld vol wonderen. F | @Parochie Damiaan

In de afgelopen jaren werd het jaarlijkse misdienaars-uitje naar "de Efteling" vervangen door een gezellige BBQ. Dat waren uitstekende kansen om de saamhorigheid tussen de misdienaars van Mierlo-Hout en die van Stiphout te versterken.

Toch was iedereen erg blij dit jaar weer in de bus naar Kaatsheuvel te zitten. Eenmaal in het park is het onvermijdelijk dat er groepjes ontstaan; die deze keer gevarieerder waren dan voorgaande jaren. Ik heb mij (na eerst met twee mede-misdienaars de dag in de Droomvlucht te beginnen) aangesloten bij het groepje van onze pastoor. Zo trokken we door het park van attractie naar attractie, tot we bij de Baron aankwamen, waar maar zes mensen van de groep zich naar de wachtrij begaven. De rest bleef achter om een halfuur lang toe te kijken hoe karretje na karretje vanuit de grote schachtbok de grond in verdween.

Jaren lang heb ik zelf toegekeken; in de veronderstelling dat ik het nooit van mijn leven zou hoeven ervaren. Dit

jaar had ik echter een mede-misdienaar beloofd dat we er samen in zouden gaan... en dus (met het kleinste beetje tegenzin) was ik een van de zes. Geweldige ervaring! totaal geen spijt van!

Vervolgens zijn we nog wat klassiekers af gegaan en ten slotte eindigde de groep waar ik de dag begonnen was: de Droomvlucht. Toen was het tijd om naar huis te gaan, al werd dat nog wat onvrijwillig uitgesteld doordat iemand een oorbel kwijt was...

Nieuw dit jaar was dat we bij terugkomst in Mierlo-Hout met z'n allen frietjes gingen eten.

Zo waren we toch nog even écht allemaal samen.

Al met al kijk ik terug op een geslaagde dag waarop iedereen genoten heeft.

Veel dank aan de parochie!

Jan Nacinovic

www.damiaanhelmond.nl

't Laar
crematorium

Het afscheid in vertrouwde
handen.

Dag en nacht
bereikbaar
0492 31 95 33

Helmond - Beek en Donk - Deurne
www.degroofuitvaart.nl www.crematoriumtlaar.nl

Uit de mond van kinderen

Tijdens de godsdienstles vraagt juf Monique aan Bjorn: "Waarom heeft God ons geschapen?" Bjorn denkt even na en zegt: "Het is maar goed dat God ons geschapen heeft, hij heeft het alleen een beetje overdreven."

Cas zit in de Vormselmis. Als de bisschop bidt: "Goede Vader" stoot Cas zijn vader Ralf aan en zegt: hé papa, dat gaat over jou...

Eerst is opa overleden en daarna oma. Mama vertelt dat ze beide in de hemel zijn. André van vier denkt na en zegt: "Als ik groot ben, haal ik ze er weer uit."

Bij Coppelmans zag mijn zoontje van vier dat ik een zak met aarde kocht. "Is dat nu een zak

áárde?" "Ja." "Wanneer koop je nu een zak hemel?"

Teun tilt er zwaar aan en vraagt benauwd: "Bestaat God eigenlijk wel?" Moeder vraagt: "Waarom?" "Als ik op mijn skelter zit en ik vraag of hij me duwt, gebeurt er niks!"

Geboorte en geloof zijn voor kinderen moeilijke dingen. Ingewikkelde dingen die moeten leiden tot prachtige mensjes: "Mama, ben ik nou uit een eitje gekropen of heeft de Heer mij geboord?"

Na de Vormselbijeenkomst kijkt Freek verbaasd naar de pastoor. "Uh... weet jij niet dat je dat kartonnetje bij een nieuw overhemd er gewoon uit moet halen..."

Activiteiten voor gezinnen

We kunnen terugkijken op mooie, sfeervolle en drukbezochte vieringen en activiteiten voor gezinnen. En ook in 2023 worden er vieringen en activiteiten georganiseerd vanuit het familiepastoraat.

Er zijn gezinsvieringen op:

Zondag 12 februari om 11.15 uur in de St. Trudokerk
Zondag 12 maart om 10.00 uur in de St. Luciakerk
Zaterdag 1 april, Palmpasen, om 19.00 uur in de St. Luciakerk (Palmpasen)
Vrijdag 7 april om 15.00 uur in de St. Luciakerk (Kinderkruisweg)
Zaterdag 8 april 19.00 uur in de St. Luciakerk (Paaswake)
Zondag 9 april 10.00 uur in de St. Luciakerk (Paasmorgen met aansluitend paaseieren zoeken in de tuin van de pastorie)
Zondag 14 mei 10.00 uur in de St. Luciakerk
Zondag 25 juni 11.15 uur in de St. Trudokerk

Er zijn peuter- en kleutervieringen op:

Zondag 12 februari om 9.30 uur in de St. Trudokerk

Zondag 2 april om 9.30 uur in de St. Trudokerk
Zondag 25 juni om 9.30 uur in de St. Trudokerk

Save the date

- Op zaterdag 1 april gaan Palmpasestokken maken;
- Op donderdag 18 mei – Hemelvaartsdag – gaan we met de parochie, jong en oud, op bedevaart naar Ommel;
- Op zondag 25 juni zal als afsluiting van het werkjaar een parochiepicknick worden gehouden voor alle gezinnen. Deze picknick is aansluitend aan de gezinsviering van 11.15 uur in de St. Trudokerk;
- Zaterdag 1 juli wordt er door het bisdom een gezinsbedevaart georganiseerd;
- Zaterdag 23 september gaan we op bedevaart naar Kevelaar.

Schrijf deze data alvast in uw agenda, meer informatie volgt nog via de website en Facebookpagina.

Wilt u via de e-mail op de hoogte worden gehouden van deze activiteiten stuur dan een bericht naar

mverhoeven@damiaanhelmond.nl

Omdat iedereen anders is...

Van ons
24-uurs mortuarium
krijgt elke nabestaande
een eigen sleutel.

UITVAART SPIERINGS

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

Op zaterdag 1 april
worden er weer
palmpasestokken
gemaakt.

F | © Archief
parochie
Damiaan.

Gebruik je tijd goed!

Net begonnen en... het is al weer zes uur 's avonds.
 Net aangekomen op maandag en het is al vrijdag.
 ... en de maand is al voorbij
 ... en het jaar is bijna voorbij.
 ... en al 40, 50 of 60 jaar van ons leven zijn voorbij.
 ... en we beseffen dat we onze ouders verloren hebben, vrienden.
 en we beseffen dat het te laat is om terug te gaan...

Dus... laten we toch proberen te genieten van de tijd die we nog hebben...
 Laten we niet stoppen met zoeken naar activiteiten die we leuk vinden...
 Laten we wat kleur in ons grijze bestaan zetten...
 Laten we lachen naar de kleine dingen van het leven.
 En vooral rustig blijven genieten van de tijd die we nog hebben.

Laten we proberen de "na" te elimineren...
 Ik doe het daarna...
 Ik zeg daarna...
 Ik zal er later over nadenken...
 We laten alles achter voor later alsof "daarna" van ons is.

Want wat we niet begrijpen is:
 daarna wordt de koffie koud...
 daarna veranderen de prioriteiten...
 daarna is de charme verbroken...
 daarna gaat de gezondheid voorbij...
 daarna worden de kinderen volwassen...
 daarna worden de ouders ouder...
 daarna worden de beloftes vergeten...
 daarna wordt de dag de nacht...
 daarna eindigt het leven...
 En dan is het vaak te laat...

Dus... laten we niets achter voor later...
 Want ondertussen kunnen we de beste momenten verliezen,
 de beste ervaringen,
 beste vrienden,
 de beste familie...
 De dag is vandaag...
 Het moment is nu...

We kunnen en moeten ons niet langer veroorloven om uit te stellen wat meteen gedaan moet worden.

Een schot in de roos

"Hoe is het toch mogelijk dat u telkens weer iets duidelijk kunt maken aan de hand van een voorbeeld?" vroeg iemand aan de pastoor.

Met een wijze glimlach antwoordde hij: "Dat zal ik je uitleggen aan de hand van een voorbeeld. Er was eens een boogschutter die na jarenlang intensief oefenen zo goed kon schieten, dat hij goud won op de Olympische Spelen.

Enige tijd later kwam deze gouden schutter op een fietstocht langs een boerenschuur. Tot zijn grote verbazing zag hij dat op een wand van de schuur een groot aantal schietschijven was getekend met precies in de roos van al

die schijven een kogelgat. Uiteraard was hij nieuwsgierig wie van de bewoners van de boerderij zo zuiver kon schieten. Het bleek een kleine jongen te zijn. Toen hij de jongen vroeg wie hem zo zuiver had leren schieten, antwoordde de jongen: "Heel eenvoudig, meneer, eerst schiet ik een gat in de wand en pas daarna teken ik er de cirkel omheen."

Na dit korte verhaaltje vervolgde de pastoor: "Eigenlijk doe ik precies hetzelfde als de kleine jongen. Ik bedenk nooit een voorbeeld wanneer ik iets uit wil leggen, maar als ik een interessant of leuk verhaal hoor, onthoud ik het tot de juiste gelegenheid zich voordoet, waarop ik het als voorbeeld kan gebruiken."

Damiaantjes

Rolluiken, luifels,
 screens en garagedeuren
 Bel 0492-535901 Helmond
 www.williesstofferij.nl

Lamellen, jalouzieën plisé
 ramen en deuren.
 Bel 0492-535901 Helmond
 www.williesstofferij.nl

Laat uw trap stofferen
 met tapijt voor € 295,-
 Helmond
 www.williesstofferij.nl

Wilt u een familiebericht
 plaatsen? Mail naar:
 advertentie@
 damiaanhelmond.nl
 of bel: 0492-845350.

Wegwijzer in de Damiaanparochie

De Damiaanparochie is opgericht op 6 januari 2010 en beslaat de voormalige parochiekernen Sint-Lucia te Mierlo-Hout en Brandevoort; Sint-Trudo te Stiphout; Goddelijke Voorzienigheid te Helmond-West en de voormalige Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming in de Oranjebuurt.

Het pastorale team bestaat uit:

Pastoor Pieter Scheepers (pastoor@damiaanhelmond.nl)
 Diaken Dudley Martina (office@pronobiszorg.nl)
 Pastoraal werker Marjelein Verhoeven
 (mverhoeven@damiaanhelmond.nl)

Centraal secretariaat:

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
 Tel. 0492-523147
 Geopend van maandag t/m donderdag tussen 10-12 uur
 Email: secretariaat@damiaanhelmond.nl
 Website: www.damiaanelmond.nl
 Facebook: www.facebook.com/damiaanelmond
 Instagram: Damiaan_Helmond

Mierlo-Hout - Brandevoort Sint Luciakerk

Hoofdstraat 157, 5706 AL Helmond
 Tel. 0492-522930
 Eucharistieviering: zaterdag om 19.00 uur
 zondag om 10.00 uur.
 donderdag om 19.00 uur.

Stiphout - Oranjebuurt Sint Trudokerk,

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
 Tel. 0492-523147
 Eucharistieviering: zondag om 11.15 uur.

Helmond-West - Goddelijke Voorzienigheidkerk

Hornestraat 1, 5707 TM Helmond
 Eucharistieviering: zaterdag om 17.00 uur.

Bankrekening parochie:

NL56 RABO 0171027507
 t.n.v. Parochie H. Damiaan de Veuster

Begraafplaatsen:

dagelijks geopend van zonsopgang tot zonsondergang.

Beheerder Luciabegraafplaats: Arnoud Meulendijks.

Tel: 06-53700624

Beheerder Trudobegraafplaats: Madelon Hettema.

Tel: 06-22451146.

Beheerder begraafplaats Hortsedijk: Madelon Hettema.

Tel: 06-22451146.

Adverteren in de Damiaan Helmond?
 danielle@adcommunicatie.nl
 of bel: 0492-845350

Damiaaan
 DAMIAANPAROCHIE HELMOND

Wisselingen in het kerkbestuur

Bestuursleden gezocht gevonden!!

Na 30 jaar trouwe dienst als vicevoorzitter van het kerkbestuur hebben we afscheid genomen van Jan Drouen. Ook hebben we afscheid genomen van Trees van de Westerlo-van Oorschot die sinds 2007 in het kerkbestuur zat.

Eerst beide actief voor de Luciaparochie en later voor de Damiaanparochie. We zijn Jan en Trees dankbaar voor al hun inzet en betrokkenheid en we zijn blij dat we hen in andere werkgroepen en bijeenkomsten nog tegenkomen.

Jan is ondertussen opgevolgd door Frank van der Zanden. Trees wordt opgevolgd door Karin Snijders. Zij stelt zich graag aan u voor.

Secretaris Parochie Damiaan de Veuster

Even voorstellen: Karin Snijders

F| © Karin Snijders.

Al enige jaren ben een regelmatige bezoeker van de Goddelijke Voorzienigheid in Helmond West. Een klein, maar knus kerkgebouw waar ik mij thuis voel, alhoewel ik eigenlijk onder Lambertusparochie val. Met mijn 45 jaren behoor ik tegenwoordig tot de middengroep qua leeftijd, maar in de kerk ben ik daarmee juist een van de jongeren. Wat ik jammer vind, want ik vind het juist fijn om samen met anderen de mis te mogen vieren. En nee, ik ga niet iedere week en voel zelf ook geen verplichting daartoe. Het mág, het moet niet. Daardoor ga ik nog graag, denk ik.

Ongeveer 10 jaar geleden ben ik vanuit Enschede naar Helmond verhuisd. Gelukkig heb ik een leuke baan gevonden bij een klein

internationaal bedrijf, waar ik in januari al weer 9 jaar werkzaam ben. Hier kan ik ook mijn talenkennis, opgedaan in mijn studie Economisch-Linguïstisch, dagelijks gebruiken. Ik ben niet getrouwd en heb geen kinderen, dus zowel in Enschede als in Helmond heb ik genoeg tijd om ook vrijwilligerswerkzaamheden te doen. Bijvoorbeeld lid parochievergadering en MOV binnen de St. Jan kerk, voorzitter Regiobestuur Zonnebloem Enschede of projectsecretaris voor het 100-jarig bestaan van Fanfare De Vooruitgang uit Stiphout en lid van de gemeentelijke Dag van de Mantelzorg in Helmond, om maar wat te noemen.

Vrijwilligerswerk hier in Helmond is voor mij juist ook een mogelijkheid om nieuwe mensen te leren kennen. Want wanneer je 35 bent als je gaat verhuizen, dan heb je nou eenmaal geen sociaal netwerk in Helmond en dat opbouwen is gewoon heel moeilijk. Iedereen leeft al zijn eigen (vrienden)kring en daar kom je niet makkelijk tussen.

Zoals de titel al laat zien, ben ik door het Bisdom per 1 januari 2023 benoemd als secretaris van het parochiebestuur. De rol van secretaris is er één die mij ook goed ligt, denk ik zelf. Notuleren, acties bewaken en opvolgen, het geheugen proberen te zijn, maar ook gewoon actief meedenken en doen

natuurlijk. Hiernaast is het ook de bedoeling om een vast aanspreekpunt voor het secretariaat te gaan zijn. Het secretariaat is het administratief hart van de parochie, dus het is van belang een open communicatie te hebben en te zorgen dat zij op de hoogte zijn van bestuursbesluiten. In de afgelopen maanden heb ik al mee mogen draaien met het bestuur als aspirant-secretaris en kennis gemaakt met het secretariaat. Hierbij merk ik wel dat ik nog veel te leren heb over de parochie, de achtergronden en ook de mensen van de parochie. Iedere wijk (of kerk) is anders en als fusieparochie kan het lastig zijn om er één parochie van te maken. Zelf wil ik vooral naar de toekomst van de parochie kijken. Naar de kerk gaan is blijkbaar niet 'cool' meer, dus hoe houden we de parochie levend en blijven we in contact met zo veel mogelijk mensen? Dat hoeft voor mij niet iemand te zijn die wekelijks naar de kerk gaat. Iemand die mee wil helpen de gebouwen schoon te houden, maar zelf niet naar de kerk gaat is óók een welkome parochiaan, net als diegene die regelmatig meeviert. Een behoorlijke uitdaging, ik weet het, maar wel een waar ik aan wil meewerken.

Ik zeg in ieder geval: graag tot ziens in de kerk, op straat of bij een activiteit en help ons mee de parochie levend te houden.

Doodverklaard?

Een hoopvol artikel over de Kerk!

“Jezus verkondigde het koninkrijk van God - en de Kerk is gekomen.” Deze zin van de Franse theoloog Alfred Loisy kan zeker worden opgevat als een uiting van teleurstelling. In feite zien veel christenen de geschiedenis van de Kerk als een geschiedenis van verval, beginnend met een periode van glorie en hoop, gevolgd door een gestage neergang.

Maar Loisy's zin kan ook worden gelezen in de oorspronkelijke context, die luidt: “Zij [de Kerk] kwam, en verruimde de vorm van het evangelie die onmogelijk kon worden bewaard zoals het was sinds Jezus' lijdenstaak was voltooid.”

Als we denken dat alles alleen bestaansrecht heeft in zijn oorspronkelijke staat, is er geen instelling op aarde en in de menselijke geschiedenis waarvan de legitimiteit en waarde niet kan worden betwist. Een dergelijk principe is in strijd met de wet van het leven.

Net zoals we kinderen zijn van de levende God, zijn we ook burgers van het levende koninkrijk van God door de hele menselijke geschiedenis heen, dat voortdurend evolueert en niet zonder reden door onze Heer keer op keer wordt vergeleken met een zaadje dat in de aarde is geplant: “De aarde draagt haar eigen vrucht, eerst de stengel, dan de aar, dan de hele korrel in de aar.”

De geschiedenis van de Kerk is de geschiedenis van de verwezenlijking van het koninkrijk van God. Dit besef is niet altijd rechttoe-rechtaan, en soms lijkt het een wanhopige onderneming. Echt reden tot wanhoop is er echter niet. De Kerk is al talloze keren dood verklaard, hetzij door de Verlichting (die het christendom wilde vervangen door een cultus van de rede, zoals

sommige wetenschappers vandaag de dag nog steeds eisen) hetzij door totalitaire regimes (die het geloof hebben vervangen door hun eigen ideologie)

Maar niet alleen van buitenaf werd de Kerk in de loop van haar geschiedenis met tegenspoed bedreigd. Soms kon en kan men de indruk krijgen dat hun ergste vijanden in hun eigen gelederen zitten. Dit gevoel werd met spot verwoord door kardinaal Consalvi, die als vertegenwoordiger van de Heilige Stoel bij Napoleon was uitgenodigd om over een concordaat te onderhandelen. Toen de keizer hem dreigde met de woorden: “Beseft u, Eminentie, dat ik uw Kerk op elk moment kan vernietigen?,” antwoordde hij: “Beseft u, Majesteit, dat zelfs wij priesters dit niet hebben kunnen doen in 18 eeuwen?”

Klaagliederen over de staat van de Kerk zijn zo oud als de Kerk zelf. Vormen kunnen veranderen, maar uiteindelijk is er ook hier niets nieuws onder de zon. De Kerk heeft echter alle omwentelingen overleefd en zal dat ook in de toekomst blijven doen, want ze rust op een sterke rots en zal zelfs niet door de poorten van de hel worden overweldigd. Steeds weer heeft Christus, die het hoofd van de Kerk is, door de geschiedenis heen deze belofte vervuld en ook het zaad op vruchtbare grond laten vallen; van de kerkvaders tot de ordeusters, van de scholastici tot de missionarissen, van de sociale hervormers tot de verzetsstrijders. Verenigd met hen en alle anderen die door de geschiedenis heen door Christus zijn geroepen om zijn kerk te dienen, kijken we met dankbaarheid naar het verleden en met hoop naar de toekomst.

Die Tagespost, 8 februari 2022, door Sebastian Mol

De storm laait op

Twee jaar geleden sprak ik met mijn zoon over mogelijkheden voor de toekomst. Hij zat in zijn laatste jaren van de middelbare school en wist niet wat hij daarna wilde doen. Hij zou waarschijnlijk, dacht hij, na een tussenjaar aan een studie beginnen, maar hij wist niet welke, en over zijn latere werk had hij ook geen idee.

“Wat voor banen zullen er zijn over tien of twintig of dertig jaar,” vroeg ik me af. “Misschien iets in de horeca of in de reisbranche? Die zullen zeker blijven.” En toen kwam corona. De restaurants en hotels gingen dicht en alle vluchten werden geannuleerd. Ik heb het met jonge mensen te doen. Hoe moet je je voorbereiden op een toekomst die zo onzeker is? Sterker nog, ik heb met iedereen te doen, want het lijkt alsof heel ons vertrouwen in de toekomst wankelt. Hoewel ik me vroeger afvroeg, in mijn werk voor het Centrum voor Parochiespiritualiteit, hoe je de Blijde Boodschap moest verkondigen in een land dat al zo welvarend en (volgens enquêtes) gelukkig was, heb ik nu het gevoel dat we in een heel ander tijdperk zijn beland. Aan alle kanten pik ik signalen van angst op. Want naast

de pandemie kampen we ook met de effecten van klimaatverandering, de migratieproblematiek, technologische ontwikkelingen die onze privacy onder druk zetten, polarisatie, complottheorieën en meer. Ineens lacht de wereld ons niet meer toe. Hoe houden we het vol in deze storm?

Storm in de Bijbel

Bekend is het verhaal van Jezus, die tijdens een hevige storm rustig in de boot doorslaapt terwijl de leerlingen in paniek raken (Marcus 4,35-41). “Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?” zeggen de leerlingen tegen Hem. Maar wat ze niet weten is dat, behalve een goede leermeester, Jezus ook Meester van wind en water is. En op hem kun je wel vertrouwen, legt Hij steeds weer uit. Tijdens de Bergrede onderstreept Hij dit in een parabel over een storm: Ieder die Mij hoort en doet wat Ik zeg, zal het vergaan als een verstandig man die zijn huis bouwde op de rots. De regen viel neer, de bergstromen kwamen omlaag, de wind stak op en ze stortten zich op dat huis, en het stortte niet in, want het was op de rots gegrondvest (Mattheüs 7,24-25). Daar zijn we weer, denk ik soms.

Hebben wij als christenen niets anders te vertellen dan, “Vertrouw op Jezus?” Maar gek (of saai) als het misschien klinkt, het antwoord is “Nee”. Jezus Christus heeft wat we nodig hebben. In Hem vinden wij Gods reddende liefde en eeuwig leven (Johannes 6,68), en op deze Rots is ons geloof gebouwd.

Moed

Nee, het probleem is niet, zei Thomas Merton, dat Christus als antwoord onvoldoende is bevonden. Het getuigenis van elke heilige is dat Hem navolgen zeer de moeite waard is. Nee, het probleem is dat wij afhaken zodra het moeilijk wordt. Dit kan ik zelf bevestigen. Na 37 jaar actief geloven, heb ik het gevoel dat ik nog steeds in de startblokken sta. Waar is mijn moed, vraag ik me af. Hoe kan het zijn dat ik niet meer ontwikkeld ben in liefhebben? Nu ben ik voortdurend aan het bidden om moed. Ik bid ook voor jullie, dat jullie moed vinden. “Als je achter Mij aan wil komen,” zegt Jezus, “breek met jezelf, neem je kruis op, en volg Mij” (Mattheüs 16,24). Zullen wij?

Tim Schilling

Laat je geweten spreken

Er is een tijd geweest en dat is nog niet zo heel lang geleden, dat velen op de zondagmorgen hun tanden niet durfden te poetsen, omdat ze bang waren daarbij een druppel water binnen te krijgen, want dan mochten ze niet meer te communie. De ouderen onder u weten dat vast nog wel.

Dat was ook de tijd dat het gebeuren kon dat een eerste communiefeest niet doorging, omdat het communicantje in kinderlijke onnadenkendheid voor de viering een snoepje gepakt had.

Het was de tijd dat alles heel streng georganiseerd was met talloze wetten en regels, geboden en verboden. Daarop terugkijkend zijn er nu velen die zeggen: hoe is het mogelijk dat ik toen ook dacht dat het allemaal zo moest. Er zijn er ook die tegen de priesters zeggen: jullie hebben ons toen maar wat wijs gemaakt.

Er zijn echter ook mensen die heimwee hebben naar die tijd van

vroeger, toen alles zo heel precies geregeld was, want toen wisten ze tenminste precies waar ze aan toe waren, tegenwoordig is alles zo verwarrend. Als het gaat om wetten en regels heb je eigenlijk twee uitersten: aan de ene kant degenen die vinden dat alles van bovenaf geregeld moet worden, en aan de andere kant hen die zeggen: niet alles regelen van hogerhand, want dat tast mijn vrijheid aan: iedereen moet zijn eigen geweten volgen.

Hoe actueel is dit vraagstuk over gehoorzaam zijn aan wat van hogerhand wordt bepaald, of je eigen geweten volgen en je vanuit je verantwoordelijkheid naar je medemens houden aan regels en adviezen. Zoals altijd ligt ook hier de waarheid ergens in het midden.

Geen enkele geordende samenleving, ook de kerk niet, kan zonder regels, anders wordt het een chaos. Laten we vooral niet vergeten dat wetten en regels bedoeld zijn om het welzijn van elke mens te waarborgen. Doen ze dat niet dan zijn ze verkeerd. Probleem is wel dat de leiders van een gemeenschap vaak teveel willen regelen en daarbij vaak verstrikt raken in allerlei kleine details.

Ook de kerk kent heel sterk dat probleem, wetten kunnen soms een eigen leven gaan leiden en los komen staan van de werkelijkheid. Er wordt vaak te veel naar de letter van de wet gekeken en te weinig naar de geest, naar de eigenlijke betekenis. Dan gaat men mazen in de wet zoeken om via allerlei slinkse wegen toch aan die wet te kunnen ontsnappen. En we vinden nogal gemakkelijk excuses waarom bepaalde wetten en regels op ons niet van toepassing zijn.

Jammer genoeg heeft de wetgever, ook in de kerk, dat zelf een beetje in de hand gewerkt, door een teveel aan wetjes en regeltjes, door geboden en verboden te handhaven ofschoon ze in een veranderde maatschappij hun zin verloren hebben, door vaak teveel aandacht te geven aan de letter van de wet en te weinig aan de geest.

Ieder moet uiteindelijk zijn eigen geweten volgen, zeggen velen. En dat is waar. Het probleem is echter: wat is je geweten? Het probleem is dat velen hun geweten wat al te gemakkelijk zo laten spreken zoals het hun het beste uit komt.

In het algemeen gesproken, zijn we meesters in het in slaap sussen van ons geweten. En als iedereen dat doet lijkt het altijd goed, maar is dat wel zo?

Echt leidraad voor je handelen is alleen dat geweten dat in alle eerlijkheid openstaat voor God en Jezus' boodschap, dat in alle eerlijkheid openstaat voor de bedoelingen van de wetgever, welke dan ook.

Echte norm in je leven is alleen een geweten dat het leven en de waarden van het leven serieus neemt, dat de medemens respecteert en een goed hart toedraagt.

En zo'n geweten zal ook niet gauw in conflict komen met bestaande wetten en regels.

Willem van der Vrande

Vacature administratief medewerker(ster) / teamassistent(e)

Waar zijn we naar op zoek?

Wij zijn op zoek naar iemand die weet wat organiseren en aanpakken is, die gemakkelijk (nieuwe) contacten legt, iemand die vrijwilligers weet te motiveren en aan te sturen, iemand die goed met computerprogramma's & moderne communicatiemiddelen kan omgaan, iemand die affiniteit heeft met het Rooms Katholieke geloof en vertrouwd is met de gang van zaken in de parochie en die zich uitgedaagd voelt deze kerk binnen de Damiaanparochie verder gestalte te willen geven. Herkent u zich in dit profiel? Dan bent u misschien degene die wij zoeken!

Wat wordt er van u verwacht?

Het parochiesecretariaat is het kloppend hart van de parochie. Tot het takenpakket behoren onder andere het mee coördineren van activiteiten van het parochiesecretariaat, het verder uitbouwen en structureren van de ondersteuning van

het parochiesecretariaat door vrijwilligers en het ondersteunen van het parochiebestuur bij een aantal administratieve taken.

Als teamassistent(e) bent u aanspreekpunt voor onder andere:

Algemene informatie over de parochie

Het maken van afspraken over vieringen (doop, communie, huwelijk, jubileum, uitvaart).

Het aanvragen van Communie aan huis.

Het melden van veranderingen in de ledenadministratie (geboorte, verhuizing, overlijden).

Het opgeven van intenties.

Informatie over de diverse werkgroepen of diensten

Welke taken worden door de teamassistent(e) verricht:

Hij/zij geeft ondersteuning aan het parochiesecretariaat, de gastvrouwen en gastheren en aan verschillende werkgroepen. Hij/zij maakt de roosters voor de vieringen, voorgangers en koren.

Hij/zij ondersteunt waar nodig bij het maken van de liturgie voor een viering en bij het regelen van uitvaarten/begravenissen, dopen, huwelijken en andere vieringen.

Hij/zij ondersteunt het pastoraal team waar nodig.

Hij/zij verzorgt de interne en externe communicatie.

Hij/zij zorgt ervoor dat voorkomende praktische regelzaken verricht worden.

Tevens bent u mede gastvrouw/heer voor wie het Pastoraal Centrum bezoekt tijdens kantooruren (maandag t/m donderdag van 10.00 tot 12.00 uur).

De aanstelling

Het gaat om een aanstelling voor 20 uur per week, in eerste instantie voor een periode van zes maanden. De beloning en rechtspositie zal worden vastgesteld op basis van de 'Rechtspositie regeling voor leken in het Bisdom 's-Hertogenbosch'.

Een Verklaring Omtrent Gedrag dient overlegd te worden voordat u kunt worden aangesteld.

U kunt uw schriftelijke sollicitatie richten

(tot 15 februari 2023) aan:

Kerkbestuur Damiaanparochie

t.a.v. Karin Snijders

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond

Wij kijken uit naar uw reactie!

